Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

7. října 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek ΧΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

Ve spojených věcech T-292/14 a T-293/14,

Kyperská republika, zastoupená S. Malyniczem, barrister, a V. Marsland, solicitor,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému P. Geroulakosem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejichž předmětem jsou dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. února 2014 (věc R 1849/2013-4 a věc R 1503/2013-4), týkajícím se přihlášek slovního označení ΧΑΛΛΟΥΜΙ a slovního označení HALLOUMI jako ochranných známek Společenství,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. Prek (zpravodaj), předseda, I. Labucka a V. Kreuschitz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Dragan, rada,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 28. dubna 2014,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 16. září 2014,

s ohledem na usnesení ze dne 28. srpna 2014 o spojení věcí T-292/14 a T-293/14 pro účely písemné části řízení, ústní části řízení a rozsudku,

po jednání konaném dne 20. května 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 13. a 15. února 2013 podala žalobkyně, Kyperská republika, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) dvě přihlášky ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

2 Ochrannými známkami, jejichž zápis byl požadován, jsou slovní označení HALLOUMI a ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Výrobky, pro které byly zápisy požadovány, náležejí do třídy 29 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Sýr; mléko a mléčné výrobky“.

4 Dne 1. a 14. března 2013 průzkumový referent OHIM žalobkyni informoval o tom, že má za to, že dotčená označení nelze zapsat z důvodu existence absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu stanovených v čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

5 Žalobkyně v dopisech ze dne 26. dubna a 14. května 2013 uvedla argumenty proti stanovisku přijatému průzkumovým referentem.

6 Rozhodnutími ze dne 21. června a 24. července 2013 průzkumový referent zamítl přihlášky ochranných známek Společenství na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

7 Dne 2. srpna a 20. září 2013 podala žalobkyně k OHIM proti rozhodnutím průzkumového referenta dvě odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

8 Dvěma rozhodnutími ze dne 19. února 2014 (dále jen „napadená rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM tato odvolání zamítl. Měl za to, že přihlášené ochranné známky popisují dotčené výrobky ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a postrádají rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

9 Zaprvé odvolací senát zdůraznil, že výrazy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsané velkými písmeny označují kyperskou sýrovou specialitu, a tedy přinejmenším u kyperské veřejnosti přímo popisují typ a zeměpisný původ sýra, mléka a mléčných výrobků, pro něž je zápis požadován. Měl tak za to, že vnímání anglicky hovořící veřejnosti, podle něhož on-line *Oxford English Dictionary* definuje výraz „halloumi“ (napsaný latinským písmem) jako ochrannou známku (jméno či název vlastníka), postrádá relevanci. Pokud jde o výraz „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsaný velkými písmeny, měl odvolací senát za to, že průměrný anglický spotřebitel nebude s to přečíst řecké písmo. Zadruhé odvolací senát připomněl, že vzhledem k tomu, že nařízení č. 207/2009 nestanoví zápis certifikačních ochranných známek, je třeba tyto ochranné známky podat jakožto individuální ochranné známky a mohou být zapsány pouze v případě, že nelze uplatnit žádný z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 dost. 1 nařízení č. 207/2009. Odvolací senát v tomto ohledu zdůraznil, že zamítnutí přihlášek k zápisu průzkumovým referentem je založeno na popisném významu výrazů „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsaných velkými písmeny, a nikoli na skutečnosti, že žalobkyně uplatňuje v rámci těchto slov certifikační mechanismy. Zatřetí měl za to, že skutečnost, že označení INTEL INSIDE a FAIRTRADE byla zapsána jako individuální ochranné známky Společenství a jsou napříště předmětem licence za účelem sdělování vlastností výrobků a služeb, nemůže mít v projednávané věci žádný dopad. Začtvrté měl za to, že přihlášené ochranné známky vzhledem k tomu, že popisují vlastnosti výrobků, kterých se týkají přihlášky ochranné známky, nezbytně postrádají rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Návrhová žádání účastníků řízení

10 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadená rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

11 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žaloby;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

12 Na podporu svých žalob vznáší žalobkyně jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009. Nejprve je tedy třeba tento jediný žalobní důvod přezkoumat v rozsahu, v němž se týká porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.

13 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností. Článek 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 kromě toho stanoví, že se odstavec 1 použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Evropské unie.

14 Označeními a údaji uvedenými v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 jsou ta označení a ty údaje, které mohou při běžném užívání z pohledu cílové veřejnosti sloužit k označení výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, buď přímo, nebo uvedením některé z jejich podstatných vlastností [rozsudky ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, Recueil, EU:C:2001:461, bod 39 a ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Sb. rozh., EU:T:2005:247, bod 24].

15 Z toho vyplývá, že k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz uvedený v tomto ustanovení, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotyčné veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků a služeb nebo některé z jejich vlastností [rozsudky PAPERLAB, bod 14 výše, EU:T:2005:247, bod 25, a ze dne 30. listopadu 2011, Hartmann v. OHIM (Complete), T-123/10, EU:T:2011:706, bod 21].

16 Posouzení popisného charakteru označení je tudíž možné provést pouze ve vztahu k dotčeným výrobkům nebo službám a k tomu, jak jej vnímá relevantní veřejnost [rozsudky ze dne 16. března 2006, Telefon & Buch v. OHIM – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Sb. rozh., EU:T:2006:87, bod 90, a ze dne 15. ledna 2015, MEM v. OHIM (MONACO), T-197/13, Sb. rozh., EU:T:2015:16, bod 50].

17 Argumenty účastníků řízení týkající se posouzení uvedeného odvolacím senátem v napadených rozhodnutích je třeba přezkoumat ve světle těchto zásad.

18 Zaprvé, jak je uvedeno v bodě 13 napadených rozhodnutí, jsou dotčené výrobky určeny široké veřejnosti, což ostatně žalobkyně nezpochybňuje. Je třeba rovněž schválit postup odvolacího senátu – který ostatně žalobkyně nezpochybňuje – spočívající v odkazu na kyperskou veřejnost za účelem provedení analýzy popisného charakteru přihlášených ochranných známek.

19 Odvolací senát totiž podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 správně posoudil absolutní důvod pro zamítnutí zápisu pouze ve vztahu ke kyperské veřejnosti. Jak odvolací senát zdůraznil v bodě 11 rozhodnutí napadeného ve věci T-292/14, slovo „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ je napsáno velkými písmeny řecké abecedy a určení jeho zápisné způsobilosti lze provést ve vztahu ke kyperské veřejnosti, pro kterou je řecká abeceda používána jako standardní abeceda. Rovněž tak pokud jde o výrazy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsané velkými písmeny, žalobkyně připouští, že označují kyperskou sýrovou specialitu. Tato skutečnost stačí rovněž k odůvodnění toho, že ve věci T-293/14 odvolací senát odkázal pro účely posouzení absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu pouze na kyperskou veřejnost.

20 Zadruhé měl odvolací senát za to, že výrazy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsané velkými písmeny označují kyperskou sýrovou specialitu, a u kyperské veřejnosti tedy přímo popisují typ a zeměpisný původ sýra, mléka a mléčných výrobků, pro něž je zápis požadován (bod 14 napadených rozhodnutí).

21 Toto posouzení je třeba schválit. Je totiž potvrzeno samotnou žalobkyní v jejích písemnostech. Žalobkyně zdůrazňuje, že výrazy „HALLOUMI“ a „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ napsané velkými písmeny označují zvláštní typ sýra vyváženého z Kypru, vyráběného určitým způsobem, který má zvláštní chuť, konzistenci a kulinářské vlastnosti.

22 V tomtéž smyslu je třeba připomenout, že Tribunál již rozhodl, že slovo „HALLOUMI“ napsané velkými písmeny odkazuje na speciální kyperský sýr a že tento výraz uvedený výrobek popisuje [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2012, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM – Garmo (HELLIM), T-534/10, Sb. rozh., EU:T:2012:292, body 41 a 55].

23 Žalobkyně na jednání tento výklad rozsudku HELLIM, bod 22 výše (EU:T:2012:292), zpochybnila, když uvedla, že se Tribunál v bodě 41 posledně uvedeného rozsudku nevyjádřil k rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky HALLOUMI, ale provedl pouze posouzení řeckého slova konvertovaného do turečtiny, že se omezil na konstatování, že turecký překlad výrazu „halloumi“ je „hellim“ a že spotřebitelé vědí, že oba tyto výrazy odkazují na tentýž výrobek. Žalobkyně rovněž uvedla, že Tribunál v bodě 52 rozsudku HELLIM, bod 22 výše (EU:T:2012:292), uznal, že starší ochranná známka HALLOUMI má rozlišovací způsobilost.

24 Tyto argumenty musejí být odmítnuty jako irelevantní. Tribunál totiž poznamenává, že žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že výraz „HALLOUMI“ napsaný velkými písmeny popisuje dotčený výrobek, a sice speciální kyperský sýr, jak to ostatně bylo uvedeno v bodě 55 rozsudku HELLIM, bod 22 výše (EU:T:2012:292).

25 Pokud jde o výrobky nebo služby, pro něž je jeho zápis jakožto ochranná známka požadován, je přitom třeba připomenout, že označení mající popisný charakter ve smyslu uvedeném v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 postrádá s výhradou použití odstavce 3 tohoto článku rozlišovací způsobilost, co se týče těchto výrobků nebo služeb [viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:139, bod 33 a citovaná judikatura, a ze dne 11. května 2005, Naipes Heraclio Fournier v. OHIM – France Cartes (Meč v karetní hře), T-160/02 až T-162/02, Sb. rozh., EU:T:2005:167, bod 59 a citovaná judikatura].

26 Žalobkyně však neuplatnila čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 ani neprokázala, že její označení získalo pro dotčené výrobky rozlišovací způsobilost užíváním ve smyslu výše uvedeného ustanovení.

27 Skutečnost, že Tribunál v rozsudku HELLIM, bod 22 výše (EU:T:2012:292), uznal v návaznosti na zpochybnění týkající se nebezpečí záměny mezi ochrannými známkami HALLOUMI a HELLIM, že starší slovní kolektivní ochranná známka Společenství HALLOUMI má nízký stupeň rozlišovací způsobilosti – jak mu to ostatně ukládá judikatura (viz rozsudek ze dne 24. května 2012, Formula One Licensing v. OHIM, C-196/11 P, Sb. rozh., EU:C:2012:314, bod 47) – nezpochybňuje posouzení obsažené v předcházejícím bodě. Tribunál totiž v tomto rozsudku zaprvé uvedl, že ochranná známka HALLOUMI nemá zvláštní rozlišovací způsobilost a má popisný charakter (rozsudek HELLIM, bod 22

výše, EU:T:2012:292, bod 55). Konstatování, že slovní kolektivní ochranná známka Společenství HALLOUMI má nízkou rozlišovací způsobilost, tak nestačí k tomu, aby byl vyvážen popisný charakter uvedené ochranné známky. Zadruhé z předmětného rozsudku nevyplývá, že nízká rozlišovací způsobilost byla získána užíváním, jak vyžaduje čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

28 S ohledem na předcházející je třeba připustit, že takový popisný význam označení HALLOUMI, jak jej konstatoval odvolací senát, je prokázán přinejmenším u kyperské veřejnosti. Z týchž důvodů může být stejný závěr vyvozen v případě označení ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Z toho vyplývá, že odvolací senát neprovedl nesprávné posouzení, když měl za to, že přihlášené ochranné známky nelze zapsat z důvodu, že jejich význam přinejmenším u kyperské veřejnosti popisuje výrobky, pro něž jsou zápisy požadovány.

30 Žalobkyně uvádí pět vytýkaných skutečností směřujících ke zpochybnění těchto úvah.

K první vytýkané skutečnosti, podle níž nařízení č. 207/2009 nevylučuje certifikační ochranné známky

31 Žalobkyně uvádí, že nařízení č. 207/2009 umožňuje zápis certifikačních ochranných známek, které splňují kritéria ochranných známek Společenství. Odvolacímu senátu vytýká, že nezmínil, že nařízení č. 207/2009 nezakazuje, aby byly jako běžné ochranné známky Společenství zapsány uvedené certifikační ochranné známky, které jsou slučitelné s obecnými ustanoveními uvedeného nařízení.

32 OHIM uvádí, že certifikační ochranné známky mohou být zapsány jako individuální ochranné známky Společenství tehdy, splňují-li podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

33 Nejprve je třeba uvést, že v bodě 16 napadených rozhodnutí odvolací senát zdůraznil, že zápis ochranné známky nelze odmítnout v důsledku toho, že je užívána jako certifikační ochranná známka. Upřesnil však, že vzhledem k tomu, že nařízení č. 207/2009 nestanoví zápis certifikačních ochranných známek, musí být tyto ochranné známky podány jako individuální ochranné známky a mohou být zapsány pouze v případě, že nelze uplatnit žádný z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení.

34 Odvolací senát tím výslovně zdůraznil, že certifikační ochranné známky mohou být zapsány jako ochranné známky Společenství za podmínky, že neexistují absolutní důvody pro zamítnutí zápisu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, které by bránily jejich zápisu. Argument žalobkyně, podle něhož odvolací senát nezmínil, že nařízení č. 207/2009 nezakazuje zápis certifikačních ochranných známek, musí být tedy v každém případě odmítnut.

35 Dále pak OHIM správně zdůrazňuje, že nařízení č. 207/2009 nestanoví ochranu certifikačních ochranných známek. Stanoví ochranu pouze individuálních či kolektivních ochranných známek Společenství.

36 V projednávané věci žalobkyně podala dvě přihlášky individuálních ochranných známek a tyto přihlášky individuálních ochranných známek byly prozkoumány s ohledem na kritéria stanovená v nařízení č. 207/2009, k nimž patří kritéria stanovená v čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení.

37 Z toho vyplývá, že první vytýkaná skutečnost musí být zamítnuta.

Ke druhé vytýkané skutečnosti, vycházející z použití nesprávných kritérií k posouzení popisného charakteru přihlášených ochranných známek

38 Žalobkyně uvádí, že je od roku 1992 majitelkou dvou národních certifikačních ochranných známek, a sice ochranných známek HALLOUMI a ΧΑΛΛΟΥΜΙ, a že přinejmenším od tohoto roku kyperští spotřebitelé vnímají dotčená označení jako certifikační ochranné známky zaručující dodržování všech přesných norem stanovených ve specifikaci.

39 OHIM namítá, že zamítnutí zápisu přihlášených ochranných známek je založeno na popisném charakteru individuálních ochranných známek, a nikoli na kritériích souvisejících s certifikačními ochrannými známkami, a poznamenává, že žalobkyně sama připouští, že přihlášené ochranné známky popisují typ a původ výrobků.

40 Nejprve je nutno konstatovat, že žalobkyně uznává, že kyperští spotřebitelé a spotřebitelé z celé Unie přihlášené ochranné známky vždy vnímali jako ochranné známky označující zvláštní typ sýra vyváženého z Kypru, vyráběného určitým způsobem, který má zvláštní chuť, konzistenci a kulinářské vlastnosti.

41 Odvolací senát se tedy nedopustil nesprávného posouzení, když v bodě 14 napadených rozhodnutí zdůraznil, že označení přinejmenším u kyperské veřejnosti popisují přímo typ a zeměpisný původ sýra.

42 Jak dále zdůrazňuje OHIM, zamítnutí zápisu přihlášených ochranných známek je založeno na popisném charakteru individuálních ochranných známek, a nikoli na kritériích souvisejících s certifikačními ochrannými známkami.

43 Z toho vyplývá, že skutečnost, že žalobkyně je majitelkou totožných certifikačních ochranných známek od roku 1992, nemá vliv na popisný charakter dotčených označení.

44 V tomto kontextu je třeba přezkoumat argument žalobkyně, podle něhož existence certifikačních ochranných známek od roku 1992 v podstatě způsobila změnu vnímání dotčených označení kyperskými spotřebiteli ve smyslu, který ve značném rozsahu přesahuje charakter, který pouze popisuje dotčené výrobky. Podle žalobkyně tito spotřebitelé označení napříště vnímají jako označení zaručující dodržování všech přesných norem stanovených ve specifikaci.

45 Tento argument je irelevantní. Kritéria uváděná žalobkyní, související se zeměpisným původem výrobku, jeho povahou a jeho vlastnostmi jsou totiž vlastní certifikačním ochranným známkám. Nemohou sloužit k prokázání toho, že kyperský spotřebitel nevnímá dotčená označení – která jsou předmětem přihlášek k zápisu jako individuální ochranné známky – jako popisující dotčené výrobky.

46 I za předpokladu, že by někteří kyperští spotřebitelé vnímali již několik let dotčená označení jako certifikační ochranné známky zaručující dodržování všech přesných právních požadavků, tak tímto vnímáním není u těchto spotřebitelů ani *a fortiori* u jiných spotřebitelů, kteří si nevytvoří spojitost s certifikační ochrannou známkou, dotčen popisný charakter dotčených ochranných známek ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

47 Konečně žalobkyně uvádí, že přístup uplatněný odvolacím senátem znamená, že by se mělo za to, že zápis všech certifikačních ochranných známek musí být v důsledku jejich samotné povahy zamítnut. Podle jejího názoru takovou ochrannou známku nelze zapsat jakožto ochrannou známku Společenství pouze v případě, že ochranná známka není ničím více než banální informací, která označuje přímo a výlučně vlastnosti výrobků nebo služeb. Jako příklad uvádí zejména výraz „100% hovězí“.

48 Jak správně zdůrazňuje OHIM, přístup zastávaný žalobkyní nelze přijmout z důvodu, že odpovídá restriktivní definici pojmu popisný charakter ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

49 Je nutno uvést, že kritéria, z nichž vychází žalobkyně při tvrzení, že dotčená označení jsou na rozdíl od výrazu „100% hovězí“ skutečně něčím více než banální informací, která označuje přímo a výlučně vlastnosti výrobků nebo služeb, jsou kritérii certifikační ochranné známky, která jsou právě popisná, neboť souvisejí se zeměpisným původem výrobku, s jeho povahou a s jeho vlastnostmi.

50 Druhou vytýkanou skutečnost je tudíž třeba zamítnout.

Ke třetí vytýkané skutečnosti, vycházející z neexistence veřejného zájmu na tom, aby byly přihlášené ochranné známky ponechány volně k dispozici

51 Žalobkyně uvádí, že neexistuje veřejný zájem odůvodňující to, aby byly přihlášené ochranné známky ponechány k dispozici pro užívání třetích osob. Připomíná, že důvody pro zamítnutí zápisu uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 musí být vykládány ve světle obecného zájmu, na němž každý z těchto důvodů stojí. V tomto ohledu se dovolává rozsudku ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, Recueil, EU:C:1999:230, body 29 až 30), který podle jejího názoru jasně stanovil, že veřejný zájem je základem čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Má tak za to, že se odvolací senát měl zabývat otázkou, zda lze důvodně předpokládat, že třetí osoby chtějí ochrannou známku používat v budoucnu. Žalobkyně přitom poznamenává, že jediným důvodem, pro který by obchodníci chtěli užívat přihlášené ochranné známky bez dodržování norem uložených certifikačními ochrannými známkami, je důvod spočívající v klamání veřejnosti. Neexistuje tedy veřejný zájem na tom, aby obchodníci mohli nekalým způsobem popisovat své výrobky. Naproti tomu existuje významný veřejný zájem na ochraně certifikačních ochranných známek. Dodává, že zápis certifikačních ochranných známek nepovede ke zneužívání ani neusnadní zápis popisných ochranných známek, jelikož tyto ochranné známky nemají „razítko“ ani pověst certifikačních ochranných známek.

52 OHIM tyto argumenty odmítá.

53 Je třeba připomenout, že pojem obecného zájmu, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, vyžaduje, aby označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení vlastností výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být volně užívány všemi. Toto ustanovení zabraňuje tomu, aby tato označení nebo údaje byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky (rozsudky ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, Recueil, EU:C:2003:579, bod 31, a ze dne 12. ledna 2006, Deutsche SiSi-Werke v. OHIM, C-173/04 P, Sb. rozh., EU:C:2006:20, bod 62) a aby si určitý podnik monopolizoval užívání popisného výrazu ke škodě jiných podniků, včetně jeho konkurentů, přičemž by tak byl rozsah jejich slovníku disponibilního pro popis vlastních výrobků omezený [rozsudky ze dne 6. března 2007, Golf USA v. OHIM (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, bod 32, a ze dne 30. dubna 2013, ABC-One v. OHIM (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, bod 18].

54 V tomto kontextu žalobkyně uvádí, že odvolací senát měl povinnost zabývat se otázkou, zda existuje veřejný zájem na tom, aby byly přihlášené ochranné známky ponechány k dispozici pro užívání třetích osob, což neučinil. Dále pak tvrdí, že v projednávané věci je na tuto otázku třeba odpovědět tak, že neexistuje veřejný zájem na tom, aby byly přihlášené ochranné známky ponechány volně k dispozici. Takové argumenty nemohou obstát.

55 Z judikatury citované v bodě 53 výše totiž vyplývá, že obecný zájem nebo veřejný zájem na tom, aby byly popisné ochranné známky ponechány k dispozici pro užívání třetích osob, je stanoven předem a předpokládá se. Z toho vyplývá, že je-li přihlášená ochranná známka popisná, stačí, aby odvolací senát uvedený popisný charakter konstatoval, aniž by musel přezkoumávat, zda bez ohledu na její popisný charakter existuje z faktického hlediska veřejný zájem na tom, aby byla přihlášená ochranná známka ponechána k dispozici pro užívání třetích osob. Pro účely použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 je tak třeba pouze přezkoumat na základě daného významu dotčeného slovního označení, zda z hlediska relevantní veřejnosti existuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi označením

a vlastnostmi kategorií výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován [rozsudky ze dne 3. prosince 2003, Audi v. OHIM (TDI), T-16/02, Recueil, EU:T:2003:327, bod 29, a ze dne 23. října 2007, BORCO-Marken-Import Matthiesen v. OHIM (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, bod 44]. V tomto kontextu je rovněž účelné připomenout, že použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 nezávisí na existenci konkrétního, aktuálního a vážného požadavku na disponibilitu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, EU:T:2002:43, bod 39; ze dne 9. února 2010, PromoCell bioscience alive v. OHIM (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, bod 27, a ze dne 8. července 2010, Trautwein v. OHMI (Vyobrazení koně), T-386/08, EU:T:2010:296, bod 45].

56 Jak bylo v projednávané věci poznamenáno v bodech 18 až 29 výše, existence přímé a konkrétní spojitosti mezi přihlášenými ochrannými známkami a vlastnostmi výrobků, pro něž byly zápisy požadovány, byla v napadených rozhodnutích dostatečně prokázána.

57 Kromě toho žalobkyně marně tvrdí, že připuštění existence veřejného zájmu, který by odůvodnil ponechání přihlášených ochranných známek k volné dispozici, znamená, že by obchodníci mohli tyto ochranné známky užívat, aniž by dodržovali normy uložené certifikačními ochrannými známkami, a klamat veřejnost.

58 Jak správně poznamenává OHIM, úvahy týkající se budoucího užívání přihlášených ochranných známek nebo případných z toho vyplývajících nebezpečí totiž nejsou relevantní pro posouzení existence popisného charakteru uvedených ochranných známek.

59 Konečně skutečnost, že se instituty evropského práva vyjádřily ve prospěch nezbytné ochrany certifikačních ochranných známek, nemá vliv na řešení projednávané věci. Je totiž třeba připomenout, že podle judikatury musí být legalita rozhodnutí odvolacích senátů posuzována výlučně na základě nařízení č. 207/2009 tak, jak je vykládáno unijním soudem (rozsudky ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM, C-37/03 P, Sb. rozh., EU:C:2005:547, bod 47; Deutsche SiSi-Werke v. OHIM, bod 53 výše, EU:C:2006:20, bod 48, a PAPERLAB, bod 14 výše, EU:T:2005:247, bod 39). Existující právní úprava týkající se ochranné známky Společenství přitom možnost zapsat certifikační ochranné známky právě nestanoví.

60 S ohledem na výše uvedené musí být třetí vytýkaná skutečnost zamítnuta.

Ke čtvrté vytýkané skutečnosti, vycházející ze zápisu certifikačních ochranných známek jako ochranných známek Společenství

61 Žalobkyně má za to, že odvolací senát nejednal konzistentně, když přijal, aby jako běžné ochranné známky Společenství byly zapsány takové certifikační ochranné známky jako FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE nebo také UNDERWRITERS LABORATORIES. Žalobkyně odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že nevysvětlil skutečnost, proč byl důvod pro zamítnutí zápisu, který nebyl uplatněn proti těmto ochranným známkám, uplatněn proti přihlášeným ochranným známkám.

62 OHIM tyto argumenty odmítá.

63 Pokud jde o starší rozhodnutí OHIM, stačí připomenout, že i když skutkové nebo právní důvody uvedené ve starším rozhodnutí OHIM mohou představovat argumenty na podporu důvodu vycházejícího z porušení ustanovení nařízení č. 207/2009, rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty přijímají na základě tohoto nařízení, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být tedy posuzována výlučně na základě tohoto nařízení tak, jak je vykládáno unijním soudem, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů (rozsudky BioID v. OHIM, bod 59 výše, EU:C:2005:547, bod 47; Deutsche SiSi-Werke v. OHIM, bod 53 výše, EU:C:2006:20,

bod 48, a PAPERLAB, bod 14 výše, EU:T:2005:247, bod 39). Žádná skutečnost však samozřejmě nevylučuje, aby unijní soud schválil a přebral některý z argumentů, které stanovila rozhodovací praxe OHIM.

64 Existují totiž dvě situace. Jestliže odvolací senát tím, že v dřívější věci připustil způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství, použil správně příslušná ustanovení nařízení č. 207/2009 a jestliže v pozdější věci srovnatelné s první věcí odvolací senát přijal opačné rozhodnutí, unijní soud bude nucen zrušit posledně zmíněné rozhodnutí z důvodu porušení příslušných ustanovení nařízení č. 207/2009. V této první situaci by tedy důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace byl irelevantní (rozsudek STREAMSERVE, bod 55 výše, EU:T:2002:43, bod 67).

65 Naproti tomu, jestliže se odvolací senát tím, že v dřívější věci připustil způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství, dopustil nesprávného právního posouzení a jestliže v pozdější věci srovnatelné s první věcí odvolací senát přijal opačné rozhodnutí, není možné se účinně dovolávat prvního rozhodnutí na podporu návrhu směřujícího ke zrušení posledně uvedeného rozhodnutí. Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že zásadu rovného zacházení lze uplatnit pouze v rámci dodržení legality (rozsudky ze dne 13. července 1972, Besnard a další v. Komise, 55/71 až 76/71, 86/71, 87/71 a 95/71, Recueil, EU:C:1972:66, bod 39, a ze dne 28. září 1993, Magdalena Fernández v. Komise, T-90/92, Recueil, EU:T:1993:78, bod 38) a že nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudek ze dne 9. října 1984, Witte v. Parlament, 188/83, Recueil, EU:C:1984:309, bod 15). V této druhé situaci by tudíž důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace byl rovněž irelevantní (rozsudek STREAMSERVE, bod 55 výše, EU:T:2002:43, bod 67).

66 Jak přitom vyplývá z analýzy projednávaného žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c), a konkrétně z bodů 13 až 29 výše, odvolací senát správně dospěl k závěru, že přihlášené ochranné známky nemohou být zapsány, jelikož popisují dotčené výrobky.

67 Čtvrtá vytýkaná skutečnost musí být tudíž zamítnuta.

K páté vytýkané skutečnosti, vycházející z narušení ochrany národních ochranných známek

68 Podle žalobkyně budou mít napadená rozhodnutí za účinek oslabení ochrany národních ochranných známek. V tomto ohledu zdůrazňuje, že národní ochranné známky, včetně certifikačních ochranných známek, mohou být uplatněny v rámci řízení týkajícího se ochranných známek Společenství. Účinkem napadených rozhodnutí by podle ní bylo to, že by těmto ochranným známkám nebyla přiznána žádná rozlišovací způsobilost, a tudíž žádná ochrana na základě čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009. V tomto kontextu odkazuje na rozsudek Formula One Licensing v. OHIM, bod 27 výše (EU:C:2012:314, body 42 až 47), v němž měl Soudní dvůr za to, že aby nebyl porušen čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, je třeba přiznat určitý stupeň rozlišovací způsobilosti národní ochranné známce uplatněné na podporu námitek proti zápisu ochranné známky Společenství.

69 Jak poznamenává OHIM, je třeba mít za to, že argumenty žalobkyně postrádají jakoukoli relevanci. Úvahy odvolacího senátu byly totiž formulovány v rámci řízení týkajícího se přezkumu absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, a nikoli v kontextu řízení *inter partes*.

70 Skutečnost, že odvolací senát odmítl zápis přihlášených ochranných známek jako ochranných známek Společenství z důvodu existence absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu, proto ještě neznamená, že by toto oddělení OHIM nepřiznalo žádnou rozlišovací způsobilost týmž označením v situaci, kdy byly předtím zapsány jako národní ochranné známky a uplatněny v rámci námitkového řízení. V tomto ohledu se rozsudek Formula One Licensing v. OHIM, bod 27 výše (EU:C:2012:314), týká řízení *inter partes, a v* projednávané věci tudíž zcela postrádá relevanci.

71 Jak zdůrazňuje OHIM, žalobkyně neprokázala, že odvolací senát v rámci řízení, jehož cílem je konstatovat absolutní důvod pro zamítnutí zápisu, použil kritéria pro posouzení, která by mohla narušit ochranu národních certifikačních ochranných známek.

72 Pátá vytýkaná skutečnost musí být tudíž zamítnuta.

73 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že argumentace žalobkyně související s porušením čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 musí být odmítnuta jako neopodstatněná.

74 Pokud jde o otázku porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, je třeba připomenout, že jak vyplývá z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, je použití jednoho z absolutních důvodů pro zamítnutí dostačující pro to, aby sporné označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Společenství (viz rozsudek WEISSE SEITEN, bod 16 výše, EU:T:2006:87, bod 110 a citovaná judikatura).

75 V důsledku toho je třeba uvést, že jelikož z přezkumu argumentace žalobkyně související s porušením čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 vyplynulo, že odvolací senát správně dospěl k závěru, že přihlášené ochranné známky popisují dotčené výrobky a že tento důvod samotný stačí k odůvodnění zamítnutí zápisu přihlášených ochranných známek, není každopádně nezbytné přezkoumávat otázku porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, v rámci které navíc žalobkyně neuvádí žádný specifický argument.

76 S ohledem na předcházející úvahy je třeba žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

77 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Kyperská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

Prek Labucka Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. října 2015.

Podpisy.